

udsætte det, indtil det sættes under Forhandling, om Lovforslaget skal vedtages i sin Heelhed eller ikke. Jeg maa altsaa bede de ærede Medlemmer for Tiden at indskrænke sig til Behandlingen af de Ændringsforslag, som ere stillede i Forbindelse med selve § 3.

Krabbe: Det forekommer mig noget smaaligt for det ærede Thing at ville foretage Forandringer i Regjeringens Lovudkast, naar disse ikke ere nødvendige eller der ikke med disse Forandringer opnaaes en større Klarhed, en større Bestemthed. Men jeg troer ikke, at det er Tilfældet med de foreliggende Ændringsforslag, og jeg troer endog saa, at Ingen klarere har bevilst dette end den ærede Ordfører selv, ligesom dette lille Ord „fremdeles“, som Udvalget har foreslaaet at skulle indskydes i Ændringsforslaget, endmere beviser det. En æret Landstingsmand fra Odense (S. Sørensen) bemærkede, at naar han var fuldkommen overtydet om, at Albryggerne i Kjøbstæderne havde Ret til at udføre og falholde Al til andre Kjøbstæder og paa Landet, vilde han stemme imod Ændringsforslaget (Sørensen: Nei!). Jeg troer, det ligger i de almindelig gjældende Lovbestemmelser om de Næringsdrivendes Retigheder i Kjøbstæderne, at Enhver, der har Borgerkab i en Kjøbstad paa en Næring, kan udføre sine Producter og sine Arbeider til andre Kjøbstæder og paa Landet. Vi see jo dette daglig, og den ærede Landstingsmand selv vil vistnok have bemærket, hvormeget Al der udføres fra Kjøbenhavn, ikke alene til alle Kjøbstæderne i hele Danmark, men ogsaa til Landet, og der er vistnok Ingen, der nogenstunde har tvivlet om, at de Kjøbenhavnske Albryggere ikke skulde være berettigede dertil. Jeg troer saaledes, at den ærede Landstingsmand med rolig Samvittighed kan stemme mod Ændringsforslaget.

Nyholm: Det er vistnok vanskeligt at gaae i Rette med Thingets ærede Medlemmer om hvad de forstaae ved, eller hvorvidt de finde, at en Ting er smaalig eller unødvendig eller ikke; jeg mener, at det er Noget, man maa overlade til ethvert Medlems eget Skjøn, hvorvidt han troer, at en Ting er smaalig eller ikke. Saaledes betragter jeg idetmindste Sagen. For mig stiller det nær-

værende Spørgsmaal sig saaledes, at jeg ønsker saa stor Frihed angaaende dette Albryggervæsen som muligt. Men idet jeg ønsker denne Frihed, ønsker jeg tillige, at det skal staae klart, hvori denne Frihed bestaaer. Nu have vi om § 3 hørt aldeles forskjellige Meninge fremsatte (Ja!), og navnlig har en Stemme, paa hvilken jeg lægger særdeles Vægt, udtalt sig for, at det er hævet over al Tvivl, at det skulde være tilladt at indføre Al fra Landet til Kjøbstæderne. En anden æret Rigsdagsmand har tværtimod anført 2 Domme, der gif i modsat Retning, nemlig at Vedkommende ikke havde denne Ret. Er det nu saaledes, saa forekommer det mig, at Spørgsmaalet med Hensyn til § 3 maa siges at være meget tvivlsomt. Nu høre vi vistnok, at meget vægtige Stemmer, og navnlig den ærede Indenrigsminister, idag erklære det for aldeles klart, at en saadan Ret tilkommer Kjøbstæderne som den, Ændringsforslaget gaaer ud paa at ville indrømme dem, men jeg kan dog ikke fordølge, at paa samme Tid, man kommer frem med en ny Lov, der skal ordne dette Forhold om Albryggerier, kan jeg virkelig ikke see, at det er saa ganske oversflødig at optage en Bestemmelse, som klarlig godtgjør, at Kjøbstæderne have denne Ret; idetmindste stiller Sagen sig saaledes for mig, at hvis jeg var Albrygger i en Kjøbstad, vilde jeg føle mig beroliget ved, at den samme Lov, der i sin § 3 med klare og ustrømte Ord siger, at fra Landet skal det være tilladt at føre Al til Kjøbstæderne, ogsaa siger, at det omvendt ogsaa skal være tilladt for Kjøbstæderne. Saaledes stiller Sagen sig for mig; det er muligt, at jeg feiler, men deraf følger dog ingenlunde, at Forslaget skulde kunne ansees for at være saa aldeles oversflødig, som det fra flere Sider her er udtalt.

Simony: Jeg maa rigtignok antage, at en udtryffelg Lovbestemmelse, hvorved det skulde hjemles Bryggerne i Kjøbstæderne at sælge Al til andre Kjøbstæder, er aldeles oversflødig; det har ikke alene altid været erkjendt at være saaledes i Praxis, men i Lovgivningen indeholdes aldeles klare Analogier i saa Henseende, om man end ikke kan sige, at den indeholder udtryffelge Bestemmelser derom.